

[Albrechtsen]

stærkt følelseladede og så lidet argumenterende, som tilfældet er her i dag.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg ved ikke, på hvilket plan hr. Albrechtsens følelser ligger, men mine ligger faktisk på et ganske sagligt plan.

De reelle kendsgerninger med hensyn til, hvor meget det offentlige bruger til byfornyelse – jeg ved ikke, hvor meget hr. Albrechtsen er inde i disse ting – er, at beløbet bibeholdes, og at det pristalsreguleres på det høje stade, vi har haft i 1983 og 1984. Jeg startede mit første indlæg – jeg ved ikke, om hr. Albrechtsen hørte det – med at sige, at det for øjeblikket ligger på 1 mia kr. Så tror jeg ikke, at der er nogen grund til at tage følelsesbetonede hensyn i så henseende. Tallene, sagligheden, taler ganske for sig selv.

Formanden:

Så skal vi snart tilbage til ordførerrækken!

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil takke fru Agnete Laustsen for, at vi i dag af fru Agnete Laustsen får at vide, at beløbet er det samme, efter min opfattelse meget lave, beløb – ja, i faste priser – der hele tiden har været tale om. Forleden, da vi debatterede det, forsøgte fru Agnete Laustsen at komme igennem med den oplysning til folketinget, at regeringen havde forøget disse midler. Fru Agnete Laustsen talte om, at der var sket en vældig forøgelse af indsatsen. Nu har fru Agnete Laustsen altså erkendt, hvad der rent faktisk er tilfældet.

Formanden:

Fru Agnete Laustsen for en sidste kort bemærkning, før vi går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Mon vi ikke for at vende tilbage til sagligheden skulle sige, at forøgelsen ligger i – det er det, der er det nye i det – at der over en 4-årig periode er sat et pristalsreguleret beløb

af. Det er altså ikke noget, man fra år til år pinder ud.

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne takke den radikale ordfører for skiftet i talerrækkefølgen.

Det er en ganske pudsig situation, vi står i med hensyn til byfornyelsesloven. Vi har to forslag til behandling, dels en revision af loven, som er emnet i dag, dels lovforslag nr. L 70 om en ændring af finansieringsbestemmelserne, således at private udlejere opnår valgfrihed mellem rentesikringslån og indeklån. Hensigten med nr. L 70, som alle i øvrigt har erklæret sig enige i, var at få sat yderligere skub i byfornyelsen og få sat skub i den i den private udlejningsboligmasse, hvor der er konstateret et meget stort behov.

Jeg synes, det er beklageligt, at det endnu ikke er lykkedes at nå frem til en rimelig løsning på disse problemer, selv om der er gået mere end 3 måneder siden fremsættelsen, og jeg er ganske enig med boligministeren, når han i sin fremsættelsestale giver udtryk for det besynderlige i, at vi samtidig med, at vi står med et nyt forslag om at gøre regelsættet vedrørende byfornyelsesloven mere smidigt og bedre i stand til at løse sine opgaver, ikke får fjernet en hindring for, at loven kan virke optimalt på alle områder.

Med hensyn til det foreliggende forslag har jeg ikke på mit partis vegne særlig mange bemærkninger at gøre. Som det fremgår af bemærkningerne, er erfaringsgrundlaget for denne revision lille – jeg havde nær sagt særdeles lille. Formålet med de uægtelig mange ændringer er derfor at løse en lang, lang række af tekniske problemer, som har vist sig i forbindelse med udfyldningen af loven, samt at foretage en redaktionel harmonisering af visse af lovens bestemmelser. Hertil kommer en række mindre ændringer, som fastholder de politiske hovedsynspunkter, der lå bag det meget brede flertals vedtagelse af loven i 1982.

På denne baggrund kan jeg for CDs vedkommende love en velvillig og hurtig udvalgsbehandling af det foreliggende lovforslag.

Estrup (RV):

Det er ganske paradoksalt, at vi i dag skal behandle ikke mindre end 128 forslag om